

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๙๕ / ๒๕๔๕

คำสั่งที่ ๓๗๕ / ๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ระหว่าง

พันตำรวจโท ชีระเกียรติ สุบรรณภาส

ผู้ฟ้องคดี

สำนักงานเขตพญาไท ที่ ๑

กรุงเทพมหานคร ที่ ๒

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดย
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๓๗๔/๒๕๔๔
หมายเลขแดงที่ ๒๔๗/๒๕๔๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า อาคารเลขที่ ๗๖๕/๙ ของนายเกษม ไตรพานิชย์กุล
ซอยพหลโยธิน ๑ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร อยู่ติดบ้าน
ผู้ฟ้องคดี ได้ตัดเติมอาคารดังกล่าวโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๓
เป็นอาคาร ๔ ชั้น ปกคลุมที่ว่างหลังตึกและปิดทางเดินด้านหลัง ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนไปยัง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ แล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๒/ย.๕๐๗,ย.๕๐๘

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ให้รื้อถอนอาคารซึ่งก่อสร้างต่อเติมทางเดินด้านหลังขนาด ๒.๐๐ x ๔.๐๐ เมตร ตั้งแต่ชั้น ๑ - ๓ ทั้งหมด ให้เสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และมีคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๒/ย.๕๐๙, ย.๕๑๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ให้แก้ไขทางเดินด้านหลังอาคารดังกล่าวและให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างดัดแปลงส่วนต่อเติมทางเดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งนี้ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงเพราะอาคารดังกล่าว สูง ๔ ชั้น ผิดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๗๑ และข้อ ๗๒ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งความให้ดำเนินคดีกับเจ้าของอาคารดังกล่าวแล้วด้วย ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งว่าเจ้าของอาคารได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยว่าอาคารดังกล่าวก่อสร้างถูกต้องแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงทำหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับสำเนาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๑๖๒-๒๗/๒๕๔๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์กรณีอุทธรณ์คำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๒/ย.๕๐๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ และให้เพิกถอนคำสั่งที่ กท ๙๐๑๒/ย.๕๐๙, ย.๕๐๘ และ ย.๕๑๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าวเพราะมิได้วินิจฉัยถึงความมั่นคงแข็งแรงของอาคารที่พิพาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้แย้งไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติไม่รับพิจารณาจึงขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กท ๙๐๑๒/ย.๕๐๙ ถึง ย.๕๑๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒
๒. ให้เพิกถอนคำสั่งอนุญาตก่อสร้างอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ พท ๕๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓
๓. ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๑๑๖๒-๒๗/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓
๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีร้องเรียนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ดำเนินการกรณีอาคารเลขที่ ๗๖๕/๙ ก่อสร้างโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งให้รื้อถอนหรือแก้ไข

อาคารที่ต่อเติมดังกล่าวแล้ว และให้เจ้าของอาคารยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างตัดแปลงอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเจ้าของอาคารได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้วินิจฉัยแล้ว หากผู้ฟ้องคดีไม่พอใจและยังได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือเป็นผู้ถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครองจะต้องฟ้องศาลภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือโต้แย้งคำวินิจฉัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว และผู้ฟ้องคดีได้รับทราบมติไม่รับพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ แต่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๕ ไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า วินิจฉัยไม่ถูกต้องขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งให้รับคดีนี้ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปด้วย

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้ว มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าศาลปกครองจะมีอำนาจรับคดีนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ โดยที่มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๓ นายเกษม

/ไตรพาณิชย์...

ไทรพาณิชย์กุล เจ้าของตึกแถวเลขที่ ๗๖๕/๙ ได้ต่อเติมอาคารด้านหลังเป็นตึก ๔ ชั้น โดยไม่ได้ รับนุญาต เป็นการกระทำผิดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๒ ห่างจากบ้าน ผู้ฟ้องคดี ๑๒ เมตร เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งให้นายเกษมหรือถอนอาคารส่วนที่ต่อเติม พร้อมส่งตัวไปดำเนินคดีอาญา ปรากฏว่าศาลแขวงดุสิตมีคำพิพากษาให้ปรับ ๕๐๐ บาท แต่ไม่มีคำสั่งให้รื้อถอน ต่อมา ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า อาคาร ๔ ชั้นนี้ เริ่มทรุดโทรมเกรงจะเกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากการก่อสร้างทางด่วนสายอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ - แจ้งวัฒนะ อยู่ห่าง ๔๐ เมตร จึงร้องเรียนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ได้ตรวจสอบอาคารดังกล่าวแล้วเป็นบ้านร้าง ไม่สามารถมองเห็นขณะก่อสร้าง คาดว่าได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๘ - ๑๐ ปี และ จะพยายามเข้าไปตรวจสอบเพื่อรวบรวมรายละเอียดเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ต่อไป ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งให้นายเกษม รื้อถอนอาคารและแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน รวมทั้งให้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาต และได้แจ้งความดำเนินคดีกับนายเกษมด้วย นายเกษมจึงอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปยัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติให้ยกอุทธรณ์และเพิกถอนคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายละเอียดปรากฏตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๑๖๒-๒๗/๒๕๔๓ เรื่องที่ ๑๕๗๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องอุทธรณ์โต้แย้งคำวินิจฉัยนี้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติไม่รับพิจารณา โดยให้เหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้อุทธรณ์ คำสั่งของเจ้าพนักงาน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งนี้เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ จึงมาฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอาจได้รับอันตรายจากอาคารพิพาท เนื่องจากอยู่ห่างจากบ้านของผู้ฟ้องคดี ประมาณ ๑๒ เมตร ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่อาจได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ หลีกเลี่ยงได้ อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ให้เพิกถอนคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบเนื่องจากไม่ได้พิจารณาถึงความมั่นคงแข็งแรงของตัวอาคาร จึงเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และขอให้เพิกถอนมติดังกล่าวซึ่งศาลปกครองมี อำนาจสั่งได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีนี้จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครอง อีกทั้งเมื่อปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ร้องโต้แย้งคำวินิจฉัยมติดังกล่าวไปยัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว และได้รับแจ้งไม่รับพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔

/เป็นเหตุ...

เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงเป็นการฟ้องคดี
 ภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙
 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่
 ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย
 จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคดีนี้
 ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

นายดำริ วัฒนสิงหะ
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

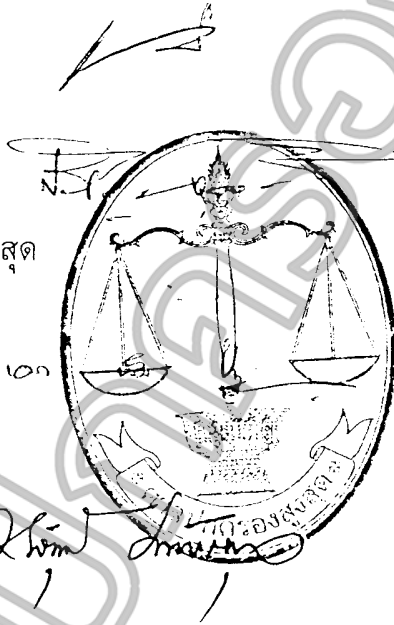
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายปรีชา พานิชวงศ์
 ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม คันสนาคม
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายหส์วุฒิ วิจิตวิริยกุล
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสวัสดิ์ วัฒนายากร
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำสั่งโดย นายสวัสดิ์ วัฒนายากร ได้ร่วม
ประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะตั้งได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำสั่ง แต่ นายสวัสดิ์
วัฒนายากร ได้ลาออกเพื่อไปดำรงตำแหน่งองคมนตรีก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำสั่งนี้
จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายอัษฎราทร จุฬารัตน)
ประธานศาลปกครองสูงสุด